

„Soča“

Izhaja vsak petek o polne in velja s prilogo „Gospodarski List“ vred po pošti prejemanja ali v Gorici na dnevno pošiljana: vse leto 4-40, pol leta 2-20, četrt leta 1-10.

SOČA

(Druga izdaja za deželo.)

Oznanila

in „POSLANICE“ plačujejo se za petstopenjsko peti-vrsto: 8 kr., če se tiskajo 1 krat, 7 2 6 3

Izdajatelj in odgovorni urednik Vinko Levičnik

„Bog in narod!“

Tiska in zalaga „Gor. Tiskarna“ A. Gabrček (odgov. J. Krmpotič).

K položaju.

(Naše misli pred vseslovenskim shodom.) Prihodnji terek se bo vršil v Ljubljani — vseslovenski shod; resolucije, ki bodo ta dan sklenjene, bodo določeno navodilo državnim poslancem slovenskega in hrvaškega naroda v Istri.

je slovenski poslanci ne bodo smeli niti trenotno podpirati, kakaj v listem trenotku, ko bi le prst za-njo ganili, prešla bi vsa odgovornost za naš preklapani položaj jedino in izključno na-nje.

Tu je bilo zaplenjenih 14 vrstic, v katerih so navedene zahteve, katere osebe se morajo umakniti s Primorskega, ako hoče vlada podpore slovenskih in hrvaških poslancev.

Kar se tiče ljudskih sol v Gorici in v Trstu, se mora ukreniti vse potrebno, da se vendar enkrat že odstrani ta — skandal! Vre ne rečemo!

Primorski Slovani nimamo niti ene srednje sole! Tudi na to stran treba korenite premenbe!

Ako je vlada izdala jezikovne naredbe za Češko in Moravsko, naj jih izda tudi za slovenske zemlje! Ali za nas Slovence ne veljajo isti temeljni državni zakoni, kakor za druge narode?!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

Pa se nekaj! Veliko Slovencev in Hrvatov je bilo obsojenih na tedne, mesce in leta ječe zastran dogodkov po letošnjih državnoborskih volitvah! To so žrtve sedanjega vladnega sistema!

DOPISI.

Iz Renč. (Raznoterosti). — V zadnji Stev. „Soča“ je bil na kratko označen izid zanimive tožbe Galot-Lukežič-a, oziroma drž. pravdnika profi tukajšnjemu gosp. županu Rajmundu Žnidarčič-u. Kdor je poznal vso stvar in ves dogodek dne 22. marca, si ni mogel misliti drugače, kakor da bode g. župan oproščen, izvzetaši par oseb, katere bi ga rade vtople v žlici vode.

Med potjo se je društvo ustavilo pred hišo obče ljubljene prvega društvenega predsednika in darovalca zastave g. Franca Hanelak-a. Pri tej priliki mu je društvo zopet pokazalo splošno udanost, zaklicalo mu trikratni „Slava“ ter odšlo med gromovitim „Bog Te živi“, mnogaja leta!

Ta je zaplenjenih pet vrstic, kjer je govorjenje o nekem orožniku.

Profi Galot-Lukežič, kateri je rekel, da gosp. župan šteta ljudi pro. njemu, se bode v kratkem vesla obravnava

Tukaj smo dobili novega učitelja mesto go-pice Šaup v osebi g. Pavlice iz Ribemberga. Nadejamo se, da bode v korist otrokom in narodu. Veselo na delo!

Due 21. in 22. t. m. se bodo vršile tukaj občinske volitve. Nekatere osebe bi hotele po silni prebruti sedanje dobro slarastvo, posebno pa odpraviti dosedanega v vsakem oziru škrlnega g. župana in na njegovo mesto postaviti tuja. Vederemo!

(— Ali pa ne veste, da župan ni po volji okrajnemu nadkomisarju Princiču? Ta je dandanes prvi gospod v deželi! Njemu se ne smejo zameriti niti Renčani! Ur.)

Iz Lokavec pri Ajdovščini. — (Razno). — Izvolte mi, gosp. urednik, pripustiti mali prostorček Svojega cenjenega lista, saj Vas le malo kedaj nadlegujem — zato pa se nadejam, da mi ne odbijete.

Dne 22. avgusta je imelo tukajšnje „Rokodelsko podporno društvo“ svoj letni občni zbor. Iz poročila tajnikovega se razvidi, da je društvo na trdni podlagi. Rednih udov ima nimanj kol 80 in nekaj podpornikov.

— Zal, da pogrešamo skoro vso domačo inteligenco, katera, kakor se vidi, le iz gole odločnosti in nebriznosti ne pristopi!

Vi razumniki pristopite k društvu in za Vami pristopijo tudi oni, kateri se sedaj izgovarjajo na Vas.

Denarničar g. I. Štokar nam je podal račun preteklega leta, iz katerega se povzame, da je imelo društvo 200 gld. stroškov, 70 do 80 gld. čistega preostanka; društvena blagajna ima do 1000 gld. imetja.

Za poročilom denarničarja je sledila volitev predsednika in njega namestnika, 10 odbornikov, 5 pregledovalcev računov, bolniškega nadzornika in društvenega sluga.

Društvo je potem odkorakalo z zastavo v gostilno g. Fran Vovka, kjer se je pri dobrem kozarcu vina zabavalo do noči. Pri tej zabavi je nazdravil g. I. Štokar društvu, odstopivšemu in novemu g. načelniku. Z jedernatimi besedami je vspehujal navzočnike na delo in k slogi — v kateri edini je moč! V to je zaoril ves zbor trikratni „živijo“, na kar se je družba počasi razšla.

Med potjo se je društvo ustavilo pred hišo obče ljubljene prvega društvenega predsednika in darovalca zastave g. Franca Hanelak-a. Pri tej priliki mu je društvo zopet pokazalo splošno udanost, zaklicalo mu trikratni „Slava“ ter odšlo med gromovitim „Bog Te živi“, mnogaja leta!

Na tukajšnji soli smo imeli za 200 otrok le eno učiteljsko mudo, kar je gotovo premalo. Nu, s prihodnjim šolskim letom se vendar pomnoži za 2 učitelja. Hvala lepa! — Ker je dosedanja sola premajhna, najlo je oblastno novo izdelano poslopje g. P. Rebka, dokler se ne sezida preprosto novo šolsko poslopje.

Tukajšnje „Bralno društvo“ vrlo vstraja, samo disciplina je preskromna.

(Daje je bilo nečlivo! Uredn.)

Čista Lokavec-Ajdovščina, o kateri je bilo toliko hrupa, je zdaj končana za pešce. Hudomušneži pravijo, da so pridisala gujila jajca na vesolico v Sturje iz Lokavec, zato, ker je nekdo prislavil besedam — občevalni jezik laško-germanski.

Ker so nekateri gospodje kakor gospe porumenjene svoje obleke baje odnesli domov in si jih ne znajo očistiti sami, so povabili lokavske in ajdovske mladenice, da pridejo skupno dne 14. sept. k vipavski sodnji jih osužiti. Kako jih operejo in ali očistijo vse madeže ali ne, o tem Vam bom poročal pozneje.

Lokavski Nebcdigatreba.

S Krasa, 4. sept. 1897. — V vsakem kraju kaj posebnega! Ali z drugimi besedami, kdor se hoče početi o kulturnem in narodnem napredku našega naroda, oziroma kakega okraja naše domovine, naj nikakor ne poprajuje o tem optimistično nadahnjenih mešanov glede na deželo, kaj le-ti vedo povedati navadno le dvoje: po mestih je slovenski živelj vsled pomaukanja sol in drugih žalostnih razmer v nevarnosti, da se polagoma vsaj kolikor toliko začne ali omeji, da ni pravega navdušenja za narodno stvar, da ni prave zavednosti — nasprotno dežela je edini naš up, ponos, tam biva narod čil, krepak, zaveden, odločen itd. itd.

Tudi naj dotični ne ide v par vasij v bližini mesta, ampak obhodi naj vse vasi, naj tudi sam opazuje z bistrim očesom, in videl bo, da je res v vsakem kraju kaj posebnega, da žalostnega, in da mu bo težko sestaviti kratko, jednočno dosti počoljno sodbo o narodnem stanju in napredku.

Tudi jaz sem prišel polagoma do tega prepričanja, da je najboljša, da se človek sam pouči o teh stvareh ter trezno in bistro opazuje kamorkoli pride.

Tako pridem tudi slučajno 31. avgusta k otvoritvi sole v Stanjelu na Krasu, upajoč, da se ta dan v tej občestni in mnogobiskovani vasi malo razvedrim. Lepa, prijazna lega Stanjela in vabeče mu lice mika človeka že od daleč, da pospeši korake.

Dosednji v vas se ozrem po soli — iznenaden in dvomeč, je li res to z zastavami okičeno poslopje sola — podobno nima vsaj od zunaj! Podobno je pač bolj kaki vili! — No, ni čuda, saj je prezidano iz nikdar rabljenega vinorejskega hrama. Ako se take veličastne sole zidajo v najzadnjih vaseh kraskih, spodobilo bi se pač, da je v Stanjelu, ki je središče vseh cest, vsaj tako poslopje, tudi na zunaj, kakor drugod!

Ohó, kaj pa to! skoraj bi ne bil opazil! Za vsprejem g. glavarja in povzdigo svečanosti so tudi vrata opletena z zelenjem — bršljanom in lipovno, kaj se! Z bršljanom in hrastovino! O, vnebo vpjoča ironija! Li sanjam? Ne, ziva resnica! Toda od kod to? kako? žakaj? — Nepojasnjeno!

V zadnjem času se je po listih dosti čitalo o vipavskih „Heč-brüderjih“ — so li

tudi tukaj? Sledovi kažejo, da so! Seveda, kjer se osel povzija, tam dlako pustil! — Kaj pa to, za vraga! kakor okamenel obstanem in ospanem, tresoč se, vzrem pred bližnjo hišo ob česti nekaj laskih brbljoječih prikaznij, Za Boga svetega! tega bi ne bil pričakoval!

Takoj zapustim ta nesrečni prostor in st-tem, da si malo ogledam vas; toda, kamor pridem, povsod mi bije trzaselna na nesa! Človek bi zbesnel v Stanjelu, na trdem Krasu, to med Slovenci!

V svoji razkačenosti in nemirnosti se vstavim pred neko hišo in poprašam moža, pišečega v senči, kako je to, da se tukaj toliko laščina govori. „E, veste gospod! tako je vanko letó, a letos se posebno! To so sami Tržičani, kateri so ali pravi Stanjelci, a pa imajo stariše Stanjelce! Ti pohajči se naklajajo oh tem času sem, ko čutijo pri sorodnikih kako sadlje in kako rapljo grozljiva, dokler ne spravijo vsega! Laski pa klepetajo kakor za slavo (tako da človeka res vžo uboša bole.) In pral sem ga nadalje: „Pa v vas! stanjelci! Lahov nimate nič?“ — „Par so jih že dobil, u. pr. prof, nekaj je tukih, ki so le delajo lahe; in ti so sami tukil, ki nimajo skoraj nikakega opravila; tam doh pri „botogt“ ob čisti navadno posedajo, in preblehetajo skoraj po ves dan“

In odšel sem žalosten, misleč si: bil sem v mnogih vaseh, da ne govorim o Komun itd., toda kaj takega ne!

Škoda, da nisem poprašal tudi o drugih razmerah v vasi. Še enkrat bi me nikalo ravno radi tega tje, toda se le tedaj, ko malo prezdravim na razburjenosti živcev!

S Kobaridskega, 6. sept. — V „Prim. Listu“ od dne 1. sept. t. l. št. 25. je poročilo o „zaupnem shodu“ v Kobaridu precej netočno in neresnično.

Poročevalec trdi, da je bil shod nekako skrivnostno pripravljen. To ni res. O shodu so bile mnoge osebe v Kobaridu obveščene že pred enim mesecem, med drugimi tudi g. župan. Shod je bil zaupen in namenjen le za Kobaridce. Ne smem zamolčati, da je veliko Kobaridcev v svetu. Kolikor pa je bilo veljavnih Kobaridcev-volilcev doma, bili so vsi pri zaupnem shodu.

Na željo dr. Tume so bili vendar povabljeni gg. duhovniki, učitelji in župani iz okolice, in sicer so bili večidel gg. župani naproseni, da povabijo k zaupnemu shodu tudi gg. duhovnike in učitelje. — Poročevalec „P. L.“ torej zavija resnico, če trdi, da so bili k shodu v prvi vrsti le učitelji povabljeni. On tudi trdi, da je bila nad polovico učiteljev zastopanih, in dostavi potem, da je bilo vseh poslušalcev med 50 do 60. Dognano pa je, da je bilo pri shodu celih 13 (trinajst) gg. učiteljev: (Breginjski oče in sin) sedelski, domači kobaridski in štirje drugi, ki so bivali na poštnicah v Kobaridu, kredsiki, livski in ljubusenjski. Cenjeni čitatelj naj sam preračuna, ali je trinajst res nadpolovico od 50 do 60? — Odstejmo torej 13 učiteljev in 4 duhovne, najdemo, da je bilo pri shodu 33 do 43 samih veljavnih možakov iz Kobarida, Kota in iz bližnjih vasij (Ljubusenj, Livka, Iderskega, Kreda).

G. poročevalec v „P. L.“ se tudi spodlika nad tem, da je izrekel g. J. gospodu poslanca zaupnico v imenu vseh, ter vpraša zbadljivo, kdo ga je k temu pooblastil. — G. poročevalec, ali niste slišali gromovitega soglasnega „živijo!“, ali niste slišali večkratnega hrupnega odobravanja med poslušalčevim govorom. Ti glasovi so g. J. dovolj glasno pooblašali in so dokaz, da je bil njegov predlog povsem umesten.

Gg. duhovnikov je bilo res malo. Značili tiči kje še kak drug uzrok njihove odsotnosti.

Vi morje pa, ki ste bili pri shodu in ste lahko na lastna ušesa vse videli in slišali, čitajte enkrat „Primorski List“ od dne 1. sept. t. l. pa se prepričate, kaj je resnica in kdo resnico zavija.

Res.

Dostavek. — Mene kot Kobaridca je tudi jako zbudil dopis v „P. L.“, kateri je pisal Nekobaridca, a se vendar postavlja kot nekak edini pravi glas iz našega vednega zavednega Kobarida. Kaj, sem si mislil, ali so moji Kobaridci res že tako nizko padli, da bi ta tuji dopisnik delal toliko zgage med njimi in jih zmešal takó, da pojdejo slepo za njim? — V zadostenje mi je torej gornji dopis, ki dokazuje, da Kobaridci so še vedno stari močje!

Zavist, nevošljivost, — to je najgrše svojstvo med nami Slovenci! To so potrdili čisto za najzagrizenejši Lahi in lahonski listi na polna usta, češ: Kdo naj za Slovence sploh kaj dela, ko mu je pričakovati le nevaležnost in „polena pod noge“ iz zgolj — zavisti. Tak boj smo imeli od l. 1889. več let, ko je šlo za vodstvo veleč. g. dr. Antona Gregorčiča. Peklenska zavist nekaterikov mu je bila edina sovražnica! Toda podrl smo jo!

Vedno in vedno smo zdihovali: Toliko hvalnega dela — a nič delavcev! Pač jih je veliko, ki uganjajo po kavarnah in gostilnah veliko politiko, zabavljajo na vse strani, — a kje ganejo le z mezinom, da bi pripomogli k pozitivnemu delu? Ni jih! Jaz jih ne vidim! To naj mi prijatelji le verujejo, saj vedó, kakó osamljeni smo bili dvojica, trojica mož v časih najodgovornjšega delovanja! — Ko pa smo dobili vsaj še enega moža, ki je vsestranski izobražen in ima dovolj poguma, da deluje za svoj narod na raznih poljih z občudovanja vredno vstrajnostjo, evo zopet na površju staro slovensko slabost, ki riže proti novemu delavcu in ga hoče potlačiti, češ: sebičnej je, polastiti se hoče celó narodnega vodstva! — Človek mora biti torej brezbržen ali nesposoben za delo, kakor so drugi, da ne stori ničesa, kar bi ga povzdignilo v očeh naroda, potem ga utegnejo nekaterniki pustiti na miru, drugače pa mu pritisnejo na čelo petat sebičnosti in se drugih grdih lastnosti! Proti take vrste nihilistom se moramo enkrat vendarle upreti, in jaz se danes prvič javno oglašam, da opozorim svoje prijatelje na spletkarje, kateri sami niteša ne storé, pa holó, da bi jim tudi drugi ne vzrastli čez glavo s svojimi — delovanjem za narod! D. T. jim je trn v peti, ker je občudovanja vreden naroden delavec. V hribih sem slišal marsikaj, in reči moram, da sem se kar čudil zlobnosti nekaterih ljudi. Da ne bo pozneje izgovorov, naznanjam vsem svojim znancem in prijateljem že danes, da med dr. T. in med veljavni možni narodnega vodstva vlada popolno soglasje in da so torej neresnične vesti, k...

...trosili razni spletkarji v naše hribe. V Gorici smo veseli, da smo dobili takega delavca v svojo sredo. Da bi le dobili še par t.kih mož, bilo bi potem vse drugače na marsikako stran! — V hribih sem pa vide! na svoje oči in slišal na svoja ušesa, da v očiilci g. dr. T. — e so vseskozi veseli svojega poslanca. In to bodi tudi g. dr. T. v zadostenje proti zbudljivkam na „zapnem“ shodu v Kobaridu in potem v „P. L.“

A. G. — k.

(Ko je bilo to že postavljeno sem dobil v roke včerajšnje štev. „Corriere“, ki pravi v nekem članku o Slovencih med drugim: „Si sa già di vecchia data che la nazione slovena si divide in tanti partiti quante sono le persone.“ (Vé se že dolgo, da slovenski narod se deli v toliko strank kolikor je oseb). — Takó nas sodijo Lahi! Ali krivično?)

Z Grahovega, 28. avgusta. — V dolžnost si štejem, da se zopet oglašim s kratkim dopisom v odgovor gosp. dopisniku iz Podmelca v zadnji štev. „Soče“.

Povedano bodi temu „resnicoljubu“ iz solčne fare, da sem imel s svojimi dopisi najboljši namen: koristiti narodni stvari; da sem svojemu predzadnjemu dopisu dal šaljivo — nikakor ne žaljivo — obliko, je kriv Demostenov meč, ki vedno visi nad to vbogo „Sočo“; da bi smel, sel bi bil z imeni na dan, dasiravno mi žugata dopisnika s Kneže in „resnicoljubu“ iz Podmelca — s trdimi pestmi!!

G. „resnicoljub“ je menda jako prepričan o tem, da raznajo omenjeni trgovci po geslu „Svojji k svojim“. O ironija! Ne rečem, da ne naročujejo nitešar pri naših veletržcih, a smelo trdim, da je tega komaj deset odstotkov; vse drugo blago se jim dovaža iz zalog naših nasprotnikov. Le povprašajte g. „resnicoljub“ voznike iz Baske doline, kje nakladajo blago. Edin voznik gosp. Alojzij Perše, ki vozi blago v Basko dolino, je toliko zaveden, da se ravna kakor velevarna narodna dolžnost. Temu zavednemu vozniku naročuje posebno g. trgovec Močnik na Kneži, kakor je potrdil z lastnoročnim podpisom v dopisu iz Kneže, a gospod Perše mi je zatržil, da ima le vsake kvarte čast sprejeti kako malo naročilo od g. Močnika; vsa druga večja naročila oddajajo pa on in njegovi tovarisi drugim voznikom, kateri nakladajo blago le pri naših nasprotnikih, o čemur se lahko

prepričate, g. „resnicoljub“, ako se potrudite v Gorico. Vidite, g. „resnicoljub“, to me je napotilo, da sem s svojimi dopisi sejal veter, da bi odpihal to narodno mlačnost. V zahvalo ste mi, gosp. „resnicoljub“, nazeli vihar, ki se je spraval na moje nezdrave ude, na sukneje in manšete; čudim se, da mi je ta „burja“ pustila vsaj klobuk in hlače pri miru.

Dozdeva se mi, da je gosp. „resnicoljubu“ spravila letošnija vročina vsa koloseca v glavi v nered; ako ni to istina, tedaj je gotovo, da je ta človek, ki se štuli za resnicoljuba, zloben lažnjivec in opraviljivec. Ali se piše na tak način za javnost, kakor ste storili Vi? Pomilujte Vas! — y —

Iz Št. Viškegore, 31. avg. — Kakor po več drugih krajih na Tolminskem, razsaja tudi pri nas kruta morilka „krvava griza“. Od 7. m. m. naprej umrlo je za to boleznijo 12 otrok v starosti od 1/2 do 13 let in bojimo se, da uniči življenje še več mladim bitjem. Tudi odraslenim ne prizanaša. Po ukazu oblastnj je šolski potuk odložen do 20. septembra.

74 letni Franc Pirih (Vodičar) je dne 27. t. m. padel z lipe, katero je klesal. Prihitevi ljudje našli so ga nezavestnega in na lice mesta dosli gospod župnik mu je zamožeg podeliti samo še sakrament sv. poslednjega olja. Čez dve uri je v nezavesti umrl. Nagle in neprevidene smrti reši nas o Gospod! Pri nas se je pobilo že več starih ljudi, ki so se spravili na dreve. Za klesanje dreves je primerna samo mladina krepkih udov in čiste glave, stareji pa so v vedni nevarnosti, kar spričuje več žalostnih dogodkov!

Iz Bolea, 30. avgusta. (Veteranska veselica. — Strausgittlovo kopalništvo. — Raznoterosti. — V nedeljo popoldne je bil občni zbor tukajšnje podružnice veteranskega društva v gostilni „pri Ekselu“; novi predsednik je c. kr. sodni kancelist g. Anton Asoli. Za Čehovinov spomenik je bilo dovoljenih 10 gid. — Zvečer je bila veselica na dvorišču gostilne „pri pošti“. Pri plesu je sviral izvrsten žagarski sekstet, ki je prav dobro izvežban v glasbi za „srbeče pete“; ta del zabave je imel pozno v noč vedno dovolj gorečih čestilcev in plamtčih čestilk. — Petje je oskrbel mešani zbor tukajšnje „Narodne Čitalnice“. Kar sem rekel o petju zadnjice, to velja tudi danes. Čast jim! Toda le naprej po pričeti poti; vaje je vedno treba, a z njo se stopa vedno više in više po lestvi dovršenosti. — Ob 11. uri se je vršilo srečkanje na več dobitkov, ki so bili prav primerno izbrani. — Udeležba je bila prav obilna; došlo je tudi 8 častnikov, ki so bili prišli v Bolc zaradi strelskih vaj v trdnjavi Kluzje (Glej zadnji „Primorce“). — Uredn.) Zabava je bila do konca živahna. Občinstvo je bilo prav lepo izbrano. — Postrežba gostilne prav dobra.

Prejšnjo sredo sva si ogledala z dr. H. T. kopalništvo, katero je bil napravil pred par leti posestnik in trgovec g. Anton Strausgill. — Lega kopalništva je upravdivna, v malem parku kakih 10 minut hoda za Bolcem pod Rombonom. Tamkaj teče mali potocič, kateri je napeljan v kopalništvo, ki je večje nego v Gorici (plavalništvo); to je lepo tlakano s cementom. Ker je to kopalništvo ob rebru brežuljka, odleka voda zdalej sama in je čistenej jako lahko in po ceni, ker voda zopet sama nateče. Za slabočenje je osem zaprtih kabin. Sploh je vse prav lepo urejeno. Tam poleg pa je v malem naravnem parku, nekoliko v to prirejenem, več klopj, od koder je lep razgled po bolški kotlini. Nekoliko više na brežuljku pa je kiosk za kakih osem oseb.

Z dr. T. sva se kar čudila, da je v Bolcu toli podjeten mož, ki je imel pogum in smisel za tako napravo, kakoršne ni daleč okoli. „Olepševalno društvo“ in tudi občina bi morala moža podpirati, kajli napraviti bi morala kaj takega sama, da ni izvršil te naloge g. S. — I. Seveda je treba zdaj reklame, za katero pa ne more skrbeti sam g. S. — I., saj bi imel on od došlih tujcev še najmanj dobička. Tu bi bilo seveda treba pred vsem združenih močij „Olepševalnega društva“ in vseh tistih Bolčanov, ki imajo kaj dobička od tujcev, da bi napravili primerne lepake, kakoršni so n. pr. o Kamniku, kateri bi viseli na vseh kolodvorih in večjih gostilnah raznih mest. Tudi v raznih časopisih bi bilo treba večkrat opozoriti na letovišče v Bolcu. Seveda bi bilo treba bolj skrbeti za senčnate sprehode. Bolška kotlina je takó slikovita, takó lepa, da bi bilo treba le malo več sence, in vsak tujec bi bil tu več kot zadovoljen.

Toda g. S. — I. se je varal v svojih nadah — kopalništvo je zapušteno!! Ali ne le to: se škodo mu delajo zlobne roke! Videl sem vrata trojih celic v — vodi; enako razni drugi predmeti. Ključavnice so potrgene! — Kolika zlobnost! Take reči pa niso Bolcu v čast! Vsak Bolčan, ki kolikaj ljubi svoj lepi trg, bi moral delati na to, da bi se krivci take vrste ostro kaznevali! — H koncu rečem še enkrat: Bolčani, bodite po-

nosni na Strausgittlovo kopalništvo; podpirajte ga, da ne propade! Za nekaj let vam ne bo žal, ako boste poslušali ta glas.

V osmih dneh bodo lu občinske volitve; stali si boste nasproti baje dve stranki: Jonkova in nasprotna. Je že takó, da je boj prišel v modo! Sicer pa boj dokazuje le, da se ljudstvo giblje in da ne drema.

Slavno županstvo in „Olepševalno društvo“ naj opozorim še na neko nevarnost, ki je jako neljuba vsakomur, tudi domačinom, ne le tučcem. — Zjutraj in zvečer so jako prijetni sprehodi na Ledine in k cerkvi M. B. Toča dohod iz trga je na nekaterih krajih poln gausobe, blata itd. kar na sredi steze. Na otročaje naj se začne strože paziti! Ako bišel kak človek vsaj vsakih 3—4 dni enkrat z lopato po onih stezah, pa bi bilo vse v redu! Onesnaževanje takih stez bi se moralo prepovedati in prestopnike primerno kaznovati! Bolc je jako snažen trg! Naj bo snažen tudi na to stran!

Občinski urad v Bolcu je pripoznano eden najuzornih v deželi; to je pripoznano tudi z merodajne strani. Tu vlada popoln red, vsaka reč ima svoje mesto, svoje knjige itd. Za tak red se je zahvaliti obč. tajniku g. F. Pečenku, ki je mož na svojem mestu. — Od znotraj je torej postrgan ves stari kvas, le od zunaj je še ostal na napisu: „Markt-Gemeindeamt Flitsch — Občinski ured Bovec“. — Kdaj vendar opravite to grdo spako, ostanek iz starih — zaspanih časov?!

Od strani „Soske podružnice slovenskega planinskega društva“ je zaznamovana pot tudi iz Čezsoče na — Krn. Torej zopet napredek v slovenskem hriboletstvu!

Oni dan sem napravil v družbi g. dr. T. prvo hriboletno „turo“ in sicer po znamenjih „slov. planinskega društva“ iz Bolea „celó lje“ do pluzenskega slapu, ki je bil zares krasen, ker obilo vode. Ta velika „tura“ me je bila popolnoma ugnala, kar nazaj gredé se nisva ravnala po znamenjih, ampak sva jo udarila kar na svojo pest doli proti glavni cesti. — Nauk: Držite se vedno znamenj slovenskega planinskega društva.

G. — k.

Iz Pazina. — Kakor občajno, dokazali so tudi letos naši okoliščanski Hrvatje, da so vedno lojalnega mišljenja ter udani presvitlemu cesarju Fran Josipu I.

V okolici so zanetli dokaj ognjev (kresov) v proslavo Njegovoga rojstnega dne. Najbolj se je odlikoval Lindar s tremi ognji, ter preppevanjem narodnih in domačih pesmij. Kako je bilo pa v Pazinu vse drugače! Bilo je sicer razsvetljeno in tudi godba „di Mutuo Soccorso“ — je svirala. Po ulicah je bila bakljada. Pri dotičnih koračnicah, katere je godba svirala se ni čulo niti enega „Živijo“ klica cesarju na čast, temuž slavilo se je rojstni dan cesarja s tem, da so nekateri rudečarkji mirni narod hrvatski z nesramnimi besedami „Evviva Istria italiana, m... agli ševai“ — izzivali. Oj ti lahonski tudi pri takih prilikah ne pustijo mirno ljudstvo hrvatsko pri miru, ter mislijo vedno le na to, kako da bi ga psovali in zasramovali. Med njimi odlikujejo se celó neke „frajlice“. Toda to njih besedičenje je za nas le bob v steno!

Pri razsvitljenju oken se je odlikoval edino krčmar g. Šepuka. Dasi v nevarnosti da mu razbijejo okna, je vendar-le razobesil zagrinjalo z napisom: „Živijo Fran Josip I.“ Lahko si mislite, kako neznansko je ta hrvatski napis (v italijanskem mestu?) laške vročekrvneže v oko bodel. Pri promenadi skušali so si njih jezo s tem tešiti, da so opetovano z „m... agli ševai“ — izzivali ter prepevali pesmi, katere je zložil ničznani italijanski skladatelj, povodom volitve V. kurije, katere slove (v dialektu) tako-le:

Canlé, subie e fé cos' che volé,
Ma nianche sta volta a Vienna non andé.
Coraggio Istrani, che passa l' Bubù (Hrvat)
Croati in Istria, Croati mai più!!!

Vsekako „avita coltura“ pazinska! Da bi koji od nas to prepeval ali samo „Živijo“ vskliknil, bi ga bili že zdavno v zaporu z ričetom in vodo hranili. To se imamo zahvaliti slavnemu redarstvu. Naj mi bo dovoljeno omeniti smešno dogodbico o slavnoistem!

Pred nekaj dnevi, je dobil lastnik svoje hiše v sobah sumno osebo. Prijemsi jo, jo je oddal redarju da jo spravi pod ključ. Prišedši redar z aretovancem pred zapor, se se le spomni da nima ključa od vrat s seboj. Popustil je aretovanca pred durmi, češ da ga naj počaka, dokler se vrne s ključci. (Je li mogče — ured.) Aretovani je res tam nekaj časa čakal potem se je pa tudi on naveličal ter odšel, sicer ne redarja ali ključ iskati, temuž v varneje zavetje čez hribe. Po 3 dneh našli so aretovanca v jezu pod mlinom (v potoku Fojba) utopljenega. Kakor se govori, našli so pri njem pismo, s katerim prosí starše odpuščenja njegovemu činu. Mati istega je radi tega močno in nevarno obolela. Utopljenec je bil strastni pristaš nasprotna nam stranke. Bog mu bodi milostljiv!

Taki in cnaki so odnosaji v Pazinu. Ubogi Slovence kakor Hrvat sta vedno izživana in zasramovana, pomoči, žal, pa od nikjer! Ali prišel bo dan plačila. Nič naj nas to ne plaši saj: „Mi ustajamo in njih je strah!“ Končam z geslom našim: „Bog in narod!“ Slovan.

Domače in razne novice.

Dvakratna zaplemba. — Današnja prva izdaja „Soče“ je bila zaplenjena dvakrat. Prvič zaradi odstavkov, ki so razvidni na prvi strani; drugič pa radi sestavkov „Pritožbe proti Slovincem v Gorici“ in „Svojji k svojim!“

Zaplenjeno nam je bilo tudi izdanje za deželo radi sestavkov na prvi strani. Nam so torej usta zamašena! Ako hočemo varovati koristi slov. naroda, imamo le veliko škodo in še večje sitnosti! — Narod — Ti sodi in misli za — svojo prihodnost! Naše moči so opešale, ugonobljene vsled vednih zaplemb in tiskovnih pravn!

Naročniki — izpolnite vsaj Vi svoje dolžnosti, ako hočete, da bo „Soča“ v takih razmerah sploh še izhajala! Več ne rečemo!

Osebné vestí. — Veleč. gospod dr. Anton Gregorčič se je vrnil iz Kamnika v Gorico. — Enako stolni dekan mons. Fr. Košuta. — Našega rodoljubnega rojaka g. Josipa Mlekusa, c. kr. visjega davnega nadzornika v p., rodom Bolčana, je doletela bridka rodbinska nesreča; umrl mu je namreč nadejalni sin Artur po dolgoletni hudi bolezní. Naše sožalje! Pokojnik pa: N. p. v. m.!

Vseslovenski shod bo torej prihodnji torek. Z Goriskega pojle okoli 100 oseb. Treba oditi že v ponedeljek, najdalje popoldne ali zvečer z brzokolom. — Ker so se oglašili zadnje dni se nekateri rodoljubi za vstopnice, naznanjamo, da je prepozno, ker vstopnice se izgotavljajo in razpošiljajo v Ljubljani.

Na gimnaziji se bodo vsprejemali učenci v prvi razred 11. in 13. sept. od 9—12 ure predpolodne. Vsi drugi učenci, ki so že obiskovali ta zavod, so morajo oglašiti najkasneje do 17. sept. Vsprejemni in ponavljalni izpiti se bodo vršili 16. in 17. sept. — V pripravnicu, združeno z gimnazijo, se bodo sprejemali učenci od 15. sept. dalje. Pogoj vsprejemu je dovršeni tretji razred narodne šole in vsaj devetletna starost. Prednost imajo oni učenci, ki v svojem kraju niso imeli prilike, pričeti se nemščini.

„Slogini“ zavodi. — „Slogini“ otroški vrti v ulici Barzellini, sv. Klare in pod Kostanjevico so začeli svoje šolsko leto 1. septembra. Otroci v predšolski dobi od 3. do 6. leta se sprejemajo v ročne vrte ob vsakem času, tudi med šolskim letom. — V „Slogino“ ljudsko šolo v ulici Barzellini in sv. Klare ter v dekliško obrtno šolo v ulici Barzellini se bo vpisovalo 13., 14. in 15. septembra; 16. in 17. bodo vsprejemni izpiti in razvrščanje otrok po razredih; 18. bo sv. masa; 20. začne redni šolski potuk. — Roditelji in njih namestniki naj politično z vpisovanjem, ker prostori postajajo tesni in ni gotovo, ali se bodo mogli sprejeti vsi otroci, ki se oglašé.

„Gorizia Italijana“ — Zvičajnost je našemu laskemu sosedu prirojeno svojstvo. V tem ga ne nadkriljuje noben narod na svetu. Ako bi zvrševala zvičajnost junška dela, bi bili Lahi prvi junški narod. Da so vse drugo nego to, svedoči dovolj Abba Garima, priča vsa zgodovina „zjedinjene, a ne dovršene Italije“ („unita ma non compiuta“), kažejo čedni „uspehi“ italijanskega orožja na bojnem polju, kjer so se pustili Italijani dobro nabivati, pusteči, da so jim hoteli drugi po kostanj v žrjavci. Koliko resnice ima v sebi njih širokoustni vzklík „Italia farà da se“, si lahko mislimo. A niteša jim vendar ne smemo odrekatí. Puntati so se znali izvrstno, upor netili za hrbtom naših hrabrih avstrijskih armad, na skritem zasramovati, zavratno napadati naše junške vojake, demonstrirati pred avstrijskimi častniki po ulicah, gostilnah, kavarnah, gledališčih itd.... a to so razumeli vrlo dobro. Iz kratka: V zvičaj se nedosežni mojstri, v bojnem junštvu nite! — In kar so uganjali v letih 1849, 1859, 1866 v Lonbarliji in v Benetiji, to so po zadnji vojski pričeli na Primorskem. Protiaavstrijske demonstracije so se preselile torej v našo deželo. Vendar pa moramo reči, da so odkar nas je zapustil namestnik baron Pino, te demonstracije nekoliko prenehale. Prenehale? O ne! Bolje: utihlele. Demonstruje se še, a ne tako glasno, javno, ampak bolj tiho, zasebno, in družinah. Zakaj pa ta izprememba v taktiki? Naravna posledica izpremenjenega političnega sistema. Za Pinovega namestnikovanja so dohajala na Dunaj uradna poročila resnična in ugodna za nas primor. se Slovence. A komaj je odšel Pino, je nastopil sedanji politični sistem, in z njim se je naše stališče bistveno izpremenilo. Ugod. poročila o nas so prenehala, in oni, ki so bili nekdanji črni, so postali zdaj že popolnoma beli. Dokazov ni treba, vprijejo že dovolj volitve v minoletem marcu. Tudi javnih demonstracij ni treba pri sedanjem političnem sistemu. Njih nalogo je prevzel nekdo drugi, in demonstrantom gre pšenica v klasje, ne da bi jim bilo treba se kaj truditi. No tu pa tam si privoščajo malo oddulka. To so povjavi, kakor smo jih doživeli prav minole dni: da ni imela „Pulcinella“ 18. avgusta niti besedice za našega presvitlega cesarja, pač pa uvodni članek z naslovom „Sempre avanti Savoia“; da se je praznovat predvečer cesarjevega rojstva čisto medlo, a precej dan potem umeščenje županovo z velikim krikom;

da so se prizigali v sredi mesta na Travniku bengalski ognji v italijanskih barvah. Tak pojav je pa tudi vprije „Evviva Gorizia italiana“. Nikar ne mislite, da je tu mišljena Gorica laška po narodnosti — o ne! anpak žvela Gorica laška po državi! Tu je pač odkrito izražena želja, da bi bila Gorica laška, kakor je Videm, t. j. da bi prišla pod Italijo. Kaj pomeni „Gorizia italiana“, vedo dobro oni, ki to vprijejo, kot oni, ki bi to lahko prepovedali. Oboji imajo s prvim tolmačenjem odprta „stranska vrata“, skozi kalera se takoj izmuznejo, ako bi njih hoteli kedo prijeti zaradi veleizjave. Ali ni to krasna zvičaja? Urežana popolnoma po njih kopitu! Da, na to stran so izvršili mojstri. V dokaz le še jeden izjed. Bilo je v času, ko je še vladal v Italiji oče sedanjega kralja, Viktor Emanuel. V onem času torej se je v Trstu pri vsaki demonstraciji vpilo: „Evviva Verdi!“ Verdi je namreč znan italijanski glasbenik. Ali oni „evviva“ ni veljal Verdi-ju, ampak taktatnemu italijanskemu kralju. Črke imena Verdi so namreč začete črke v naslovu bivšega laškega kralja, tako le: Vittorio Emanuele re d' Italia! Ali ste jih videli, te zvičajneže? In če so bili Tržčanje zadovoljni z drugim imenom, da so prikrivali svoje veleizjavske želje, koliko bolj iz srca gre goriskim Lahom vzklík „Evviva Gorizia italiana“, ko jim ni treba menjavati imena. Kak žalosten sad že rodi sedanji pozubonosni politični sistem, kaže najbolje dejstvo, da se na predvečer cesarjevega rojstnega dne ni vpilo po ulicah „Evviva Francesco Giuseppe“, pač pa „Evviva Gorizia italiana!“ in še kaj več. Gospodje, ki imajo take demonstracije nadzorovati, se — kakor se zdi — se tega veselé, misleči, da jezi to nas Slovence; ali gospodje se jako molijo. T-le domonstrancje nam še le prav koristijo, ker nam vzbujajo naše ljudstvo. Skolnujejo pač le ugledu naše države. To nas Slovence kot zveste Avstrijce sicer žali, a za to naj se brigajo drugi, ki so v to poklicani — in tem ključimo mi: Glejte, kaj dopuščate! Videant consules, ne quid res publica detrimenti capiat!

Gospodje s črnimi ovratnicami. — Predstojče našo vest prav lepo popopnjuje, kar piše tržaška „Edinost“ pod tem naslovom. V Trstu je bilo 27. m. m. po ulicah videti mnogo mestnih — seveda laških — gospodov z velikimi črnimi ovratnicami. Kaj je imelo to pomeniti? Po kom to žalovanje? Čujte! Istega dne so pripeljali iz Afrike domov v Italijo pozemeljsko ostanke jednega onih „junakov“, ki so padli pod hrabrihim abesinskim orožjem. In po tem so žalovali tržaški gospodíci, zares „vrli“ sinovi avstrijskega „najzvestejšega mesta“ (la città fedelissima!) Ptuj!! — In naša slepa doželna vlada? No, njej so to lo „otročarije!“ Otročarije? O to otročarije bodo d' ale nekdanj avstrijskim državnikom še holo luse!

Nazlone rldicola — smešno ljudstvo. — Od nenaravnosti in pretiranosti pa do smešnosti je le jeden korak. To nam dokazuje dan na dan lahonski časopisi. Boj, kateri bijejo zoper naš ubogi narod, je tako krivičen, da nima več niti trohice naravnosti na sebi. Ako hočete v tem boju nadaljevati, morejo le pretiravati, izmišljati in lagati. Da se pri tem prav imenitno smešijo, smo dokazali že v zadnji „Soči“. Ali ni smešno, ako je k lo resnično ali neresnično napaden, ne vedoč, kdo ga je, pa si potem izmišlja vzklík „živio slovenski“, ki kaže očitno, da ga ni mogel napasti oni, kogar on obdolzuje? Ali ni dalje smešno, da neki golobradi in mlečnozobi mladiči zopet pogreva v listu, ki hoče biti glaslo laškega razumnistva goriskega, stare čenčarije o duševni in gnotni moči furianski, katere je revše čezkalo po zadnjih volitvah v istem listu na veliko jezo pametnih Lahov, ter se pri tem prav po otročji skriva za hrbet „Slovenca iz okolice?“ — Danes imamo zabeležiti jednako otročjo izmišljotino istega lista. Pravi namreč, da so prišli nekateri slovenski fantje z dežele kupovat v laško prodajalnico, ter se izmišljaje, da so bili v strahu, da bi jih ne zapazila „Soča“ itd. ... stari refren. Zopet nova ostarja! Ako bi se bili oni fantje res bali „Soče“, bi bili zavedni Slovenci, kot taki pa bi gotovo ne šli kupovat k Lahu. Ubogi „Corriere“, s takimi otročjimi igračami misliš raniti žilavi slovenski narod! Če hočete imeti mičuh dogodbico o laških prodajalcih v Rastelju, pridí k nam, damo ti jih na izbero, a vedi, da so resnične in da ti ne bodo po godu. Zato si pa le izmišljuj in laži nadalje! Nam ostanke smešen, kakor mora biti smešno laško ljudstvo, ki ti le laži veruje. E tanto basta!

(Dodatno smo izvedeli, da zlasti „Sentinella“ ima posredno po nekem laskem trgovcu v Gorici nekega Slovence za informatorja; katere Slovence naj s pridom smeši in napada. Ni dovolj, da ta laški trgovec s pomočjo Slovence zalaga vse naše šole, — po vrhu še tolika podlost.)

Vračajo se stari časi! — „Corriere“ vsaj takó pripoveduje, namreč, da laške stacune so enako polne slovenskih odjenalcev, kakor prej. Ako je to resnica, potem dokazuje le, da Lahi brez Slovencev ne morejo živeti! Da bi bile nakrať pretrgane vse veže, tega nismo nikdar sanjali; ali govorili bomo za dve, tri leta!

„Corr.“ pripoveduje tudi ta dva slučaja: Pet mladeničev blizu Sompasa je slo v laško stacuno; za njimi pride še šest, ki je dejal: Kupite hitro, sicer nas bo videl kdo od „Soče“ in objavi naša imena. Mladenci so se norčevali ter „diedero in coro una maita risata accompagnata da certi epiteti veramente inominabili“, češ, oni kupujejo tam, kjer njim ugaja.

Na to je vstopil neki krčmar iz okolice, udaril s pestjo na mizo in zaklel, češ: že pet mesecev ni Goričana v njegovo krčmo! In „Corr.“ vsklika na to: Ecco un'altra vittima dei dintorni, per causa di affaristi politici, seminatori di zizzania e odio!

Odgovarjamo: Vsak Slovenec prola la svoje vino, ako bo posteno blago. Ako pa bi

kadaj slučajno trpel kakr kremer, na to Slovenci ne bomo gledali, ker imamo le splošen dobiček pred očmi. — Sicer pa goriskim razsajalcem nič ne potrebujemo v okolici! — Slovenski narod bo lahko vzdrževal v Gorici (toliko svojih ljudi), da nadomestijo vsako sedanjo zgubo...! To si zapomnite!

Cestne zgradbe na avstr.-beneški meji. — Za ceste v mejni pokrajini kanalskega okraja — to je za cesto od Vrhovlje v Brdih mimo Kobališča, skozi Lig, Kostanjevico do Srednjega in za ono od Golobrdar mimo Miškov do Brilofa pod Marjinim Celjem je vlada zagotovila 80 odstotni prispevek, če dežela in delžne občine prevzamejo ostali 20% skupnega potroška. Zdej meri in načrtuje c. kr. inženir vitez Marchosani cestni kos od Vrhovlje mimo Kobališča do kapelice sv. Jakoba; od tam naprej do Kostanjevice je črta že zmerjena. Želeži bi bilo, da bi delo načrtovanja ročnice napredovalo, da se lahko zagotovi prvi obrok državnega prispevka že v državnem proračunu za l. 1897, ker gre za rajno potrebno delo, po katerem ljudstvo že dolgo let spenja svoje uade. —

Društvo „Solski dom“ bo imelo v četrti 16. t. m. ob 11. uri predpoludne v prostorih goriske katalnice svoj ustanovni občni zbor. Pri katerem se izbere stalni društveni odbor. Po položnicah poslane hranilnice so vplačali do danes:

Blazij Grča v Šempasu	100 gld.	—	kr.
A. C. v Gorici	3	57	—
Janez Simič v Gorici	1	—	—
Josip Kosec v Novakah	5	—	—
Ivan Murovec, Cerkno	5	—	—
Franc Klopčič, Bukovo	5	—	—
Ivan Lisjak v Gorici	5	—	—
Josip Vidmar, Zapotok	5	—	—
Andrej Čermelj v Gorici	1	—	—
Donesek veselice v Boleu	12	—	—
Andrej Štupica, Nabrežina	2	—	—
Janez Filipič v Ločniku	5	—	—
K. Fiegl, Trzice	10	—	—
Simon Gregorčič, Sedlo	6	—	—
Tržičan - Gorčan	100	—	—

po poštni nakaznici:

Franc Bavčar v Selu	5	—	—
-------------------------------	---	---	---

skupaj: 270 57

Dalje so se oglašili: Alfonz Poljšak pri St. Tomažu s 50 gld., dr. Andrej Lisjak v Gorici s 100 gld., Josip Hrovatin v Gorici s 122 gld. Presrečna hvala vsem rodoljubom, bodisi članom ali dobrotnikom.

Za brošurico „Primorski odnošaji pred poslansko zbornico na Dunaju“ so poslali do 9. t. m.:

Po 5 gld.: Staroselski iz Ljubnega in Lapanja Blaž, trgovec na Slapu.

Po 2 gld.: Dr. K. Triller iz Tolmina.

Po 1 gld.: Hvala Bartol iz St. Mihaela nad Ljubnem.

Po 1 gld.: župan Fran Stunder iz Kobariča, župnik Golja Josip iz Kozbane, Uršič Janez, kaplan Alfonz Blažko, Primožič M., prof. Rutar Simon, „Rokodelsko bralno društvo v Tolmini“ in Kurinčič Janez, vikar v Medani.

Po 60 kr.: M. Gabrijelečič in Klančič Anton.

Po 50 kr.: Veslan Marija, Gigoj Anton, Iv. Mercina, Jurij Mercina, Caharija Silvester, Čermelj Andrej, Vinke Vetrli, Anton Podberšek, župnik Kranjec Francišek, Liten Andrej iz Solkana, Matik Mihael, N. N. iz Breginja, Terkuč Ferd. iz Velikovec, župnik Grča Blazij, Žogar iz Avč, Strekelj Alojzij, Medvedšek Marija, Peric Anton, Abram Filip, Nagu Ivan, Duje Ivan, Fortunat Mat., Kavarina v Kanalu, Lulik Vincenc, Tina Stefan in Kranjec Franc iz Hliffau.

Pegan Jakob iz Avbera 45 kr. — Oskar grof Christalnjig 40 kr. — Gabrijelečič Josip in Stimec Jurij iz Novakovec vsaki 35 kr. — Saksida Karol, Zgonik Margareta, Kodrič Vinko, Kabau Janez, Hraš Jožef, Krasček Jožef in Pavšič Jakob vsaki 30 kr.

Po 25 kr.: Pavlina Pajkova, Andrej Plešlin, Ivan Sepič, Gorup Radoslav, Sterič Alojzij, Reja Ivan, Jakl Franc, Kragel Jakob, Cijan Jožef, Sauli Peter, Madon Blaž (vok. župnik), Drufova Rudolf, Strukelj Ivanka, „Nar. kmet. bralno društvo v Dutovljah“, Slejko Jožef, Batistič Gotard, Strukelj Martin, Freilih Ivan, Bavčar Lovro, Bonež Franc, Rijavice Rozalka, Baudaž Peter, Pignatari Ivan, Peršič Ivan, Volčič Franc, Iepič Franc, Munič Peter, Pencin Karol iz Tolmina, Pospiga Anton, Strausgill Anton, Esih Josip, Pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku, Golja Mihael, N. N. iz Bojane v Brdih, župnik Kocijančič Blaž, Lapanja Ivan, Strausgill Edvard, Marušič Alojzij, Bačič Tomaž, Flajs Andrej, Hrvatska Čitaonica v Pazinu, Dr. M. Jurko, Kenda Trst, Makovič Franc, Uršič V., Miklavčič F. in Kokole Francišek. (Dolge prih.).

Rodoljubi! Doslej se je oglasilo še le okoli 100 naročnikov „Soče“ in „Primorca“ — 2900 pa se jih ima še oglasiti. Prosimo uljudno, da se kmalu odzovejo vsaj z majhnim doneskom 25 kr. Kamen do kama pačeta, zrno do zrna pogača! Vsi dopisiljenci bodo objavljeni. Vse čisti dohodek je namenjen za naše primorske žrtve.

Radodarni doneski. — Za „Slogine“ zavode je sprejelo upravnistvo: župnik Francišek Kranjec iz Šmarji 2 gld. — Tomaž Kranjec v Hliffau (N. Avst.) 7 gld., katere je nabral pri svojih delavcih. (Darovali so: Anton Sturm 1 gld., Bizjak Blaž 50 kr., Koren Matija 50 kr., Bergine Franc 50 kr., Kragel Simon 50 kr., drugi pa po 20, 15, 10 in 5 kr.) — Sauli Peter 1 gld. — Strukelj Martin iz Šempasa 50 kr. — Polnik iz Carigrada 2 srb. dinara. — O priliki obiskanja angličke godbe v Trstu zložila mala družba „Pri Petelinu“ (A. Vodopivec) gld. 1.60. — Po položnici tiskarne: Franc Miklavčič, učitelj in Andrej Flajs, c. kr. postar, 75 kr. — Saksida Franc iz Dornberga, 50 kr. — Po položnici društva „Sloga“ prislo: Ana Mahnič iz Poreča 3 gld. — Društveni denarničar g. Kancler je prejel: Velep. L. Bolko 2 gld. — Koren Anton 1 gld. — Notar Josip Kavčič za avgust in september 2 gld. — Blažon Franc, žel. uradnik, za avg. in sept.

2 gld. — V puščah pri Šusterštem 50, pri Mozelu 52 1/2, pri Fonu na Solkanski cesti pa 82 kr.

Furlanska železnica. — Pred očmi imamo razkaz o prometu vseh avstro-ogerskih železnic v I. polovici letosnjega leta; med temi najimertnejša je — furlanska, ki je imela dohodkov le ubornih 11.350 gld. ali le 709 gld. na vsak kilometer. — Dolenske železnice so imele dohodkov gld. 286.545 ali gld. 2220 na vsak kilometer! — Če misleria! Z novembrom bo že dogotovljena zveza čez lasko mejo, toda naglici bodo vozili po njej šele meseca maja. — Ta „direktissima“ odvzame „Hrčinski“ Gorici in posebno Korminu.

Okrajna bolnišnica blagajna v Gorici. — Ta blagajna se snatra za lasko ustanovo, dasi ima pod seboj več Slovencev nego Lahov. Toda poglavo nje gospodarstvo. Delavci so plačali gld. 844946, zaostali 73.130528; gospodarji so plačali gld. 426473, zaostali gld. 61264. — Izplačala je: z dravnika o m gld. 115280, za zdravila gld. 118038, bolnišnicam 27731, pogrebne 138—, za uradnike 199193, najemščine 33691; podpor 1366 bolnikom gld. 839323. — Iz tega poročila je razvidno, kakó dragocena ustanova je ta blagajna, katere uprava požre skoro tretjino rednih dohodkov!

Za naše rokodelce in obrtnike. — Pri c. kr. tehniškem muzeju na Dunaju bodo izobrazevalni tečaji za mizarje, čevljarje in krojaške mojstre in pomočnike; prosilci morajo biti 25—40 let stari, znati vsaj za silo nemški in poznati risanje svoje stroke. — Tečaj za mizarje bo trajal 8 tednov; mojstri dobé podpore 120 gld., pomočniki 95 gld. — Tečaj za krojače in čevljarje bosta trajala po 6 tednov; podpora za mojstre 90, za pomočnike 60 gld.; vihu tega dobé prosto vožnjo na Dunaj in nazaj v III. r. — Natančnejše poizvedbe daje goriska trgovinska in obrtniška zbornica.

Ta razglas zbornice ditamo v „Gorieru“, kakor da velja edino le za Lahe. Treba bo povedati ministrstvu, kakó izvršuje dane naloge, — takó, kakor da posluje v Toskani in ne v deželi, kjer sta dve tretjini prebivalstva slovenske narodnosti. Takó se seleari z nami Slovenci!

Kobarideem na znanje. — Znani mladič Julij Schlunder je podal profi „Soči“ nemško ovadbo, ker je rekla, da je . . . „odpravljeni“ učitelj. In za ta izraz bo iskal zadostnega priložnosti. No, mi mu ga damo, kakor zaslužil! — Čadno pa, da ni tožil tudi radi trditve o „polni torbi!“ Ali se je morda bal, da bi mu poklicali priče, „kakó se je torba napopolnila?“ Kaj pa, ako začnemo to dokazovati na primernem mestu?

Dustavljamo, da je bila tudi radi to ovadbe sodna preiskava v tiskarni in uredništvu, a brez uspeha! Saj nismo obroč! — Takó nam prinaša letošnji bojkot lepo številce preiskav in tožb na vrst. Mi gledamo to gonjo povsem hladnokrvno!

Brzojavna postaja bo tudi v Cerknem. Tam je središče sodnega okraja, a brzojava ni bilo, kar je bil gotove velik nedostatek. — Od Gorice naprej so v ta namen napeljali še četrti drat, a tri stare so zamenjali z novimi.

V Boven 1. sept. 1897. — Občinsko staršinstvo je izreklo v javni seji dne 26. avgusta t. l. enoglasno svojemu častnemu tržanu občinskemu zdravniku g. dr. Arturju Barančiču kemu iskreno zahvalo za njegovo neumorno in velespešno vestransko delovanje v zdravstvenih zadevah.

Na c. kr. pripravilci za srednje šole na Proseku bode vpisovanje uencev dne 17. in 18. septembra tek. leta predpoludne: a) 20. septembra ob 8. uri dopoldne bode sv. maša z drugo solsko mladino. Kdor želi biti sprejet, mora se v tem letu izpolniti 9. leto starosti, mora dokazati, da je dovršil z dobrim uspehom vsaj 3. razred ljudske šole in naj prinese zadnje šolsko spričevalo, krstni list in spričevalo o cepljenju koz.

K vpisovanju naj pridejo učenci s svojimi starši ali njihov namestniki

Vodstvo c. kr. pripravilci za srednje šole, na Proseku 1. septembra 1897.

Zlata zapustnica se je našla na polji: od oo. kapucinov po Trzaski cesti do starega pokopališča. Kdor jo je zgubil, naj se oglasi pri županstvu v Vrtojbi.

Išče se trgovce z 6 do 8000 gld. kot družabnik za razširjeno trgovino z jedilnimi blagom na glavni cesti proti in v bližini Gorice. Zasluzek zagotovljen. Le resni in sposobni trgovci naj se čim prej oglašijo v naši tiskarni.

Gimnazijalce kateri nastopi sedmi razred, in želi priti v stanovanje s svojo družino v svrhu medsebojnega podpiranja pri uku, dobi dobro in ceno stanovanje pri posteni rodbini. Več pri upravnistvu.

Roditelji z dežele, kateri iščejo ceno stanovanja za svoje otroke, naj se oglašijo v naši tiskarni.

Razglas o volitvah, ki jih je v smislu § 16 in nastl. zakona od 25. oktobra 1896. (drž. zak. št. 220) in dotičnega izvršitvenega predpisa z dne 28. januarja 1897. (drž. zak. št. 35, volitveni predpis, priloga D) opraviti v pridobinske komisije.

A. Neposredne volitve. a) Obdačenci III. razreda v priredbenem okraju in okraju kupčijske zbornice Gorica - Gradiška bodo volili za komisijo dne 8. oktobra 1897. od 9.—12. predpoludnem v poslopiju kupčijske in obrtniške zbornice v Gorici (Passaggio Edling stv. 3) dva (2) ude in dva (2) namestnika; b) oni III. razreda v priredbenem okraju mesto Gorica dne 2. oktobra 1897. od 9. do 12. predpoludnem v občinski sednici v Gorici (Via Giardino stv. 17) dva (2) ude in dva (2) namestnika; c) oni IV. razreda v priredbenem okraju mesto Gorica dne 5. oktobra 1897 od 9. do 11. predpoludnem v občinski sednici v Gorici (Via Giardino stv. 17) dva (2) ude in dva (2) namestnika;

B. Posredne volitve. a) Obdačenci IV. razreda v volitvenem okraju in davkarskem okraju Kana bodo volili dne 21. septembra 1897. od 9. do 12. predpoludnem v občinskem uradu v Kanalu devet (9) volilnih mož.

b) oni IV. razreda v volitvenem okraju in davkarskem okraju Ajdovščina dne 25. septembra 1897. od 9. do 12. predpoludnem v občinskem uradu v Ajdovščini šestnajst (16) volilnih mož;

c) oni IV. razreda v volitvenem okraju Gorica okolica dne 28. septembra 1897. od 9. do 12. predpoludnem v poslopiju okrajnega glavarstva v Gorici trideset (30) volilnih mož.

Volilni možje IV. razreda ki izidejo tako za priredbenega in političnega okraja Gorica (dežela) bodo volili potem za komisijo dne 7. oktobra 1897. od 9. do 12. predpoludnem v poslopiju okrajnega glavarstva dva (2) ude in dva (2) namestnika.

Gledé na volitve, ki jih je opraviti v pridobinsko komisijo III. razreda za priredbenega in političnega okraja Gorica (dežela), se bo objavilo pozneje posebni razglas.

C. kr. okrajno glavarstvo V Gorici, dne 31. avgusta 1897.

C. kr. dvorni svetovalec: Bosizio.

Volilec je vsakdo, ki plačuje obrtni davek, možki ali ženske, državljan ali tuji podanik; mlaletni volijo po svojih varuhih.

Obrtnikom se odpiše 17.732.000 gold. Po teh možeh bodo mogli uplivali tudi obrtniki sami na pravično razdelitev.

Obrtniki in trgovci! Na Vas je zdaj vrsta, da se udeležite volitve, sicer bodele sami krivi, ako boste še na dalje mnogo plačevali!

Razglas. — V dodatku k razglasu o volitvah v pridobinske komisije od dne 31. avgusta 1897. št. 13168 se objavi, da

a) obdačenci III. razreda v volitvenem okraju in davkarskem okraju Kanal bodo volili dne 20. septembra 1897. od 10 do 12 predpoludnem v občinskem uradu v Kanalu jednega (1) volilnega moža.

b) oni III. razreda v volitvenem okraju in davkarskem okraju Ajdovščina dne 24. in septembra 1897. od 10 do 12 predpoludnem v občinskem uradu v Ajdovščini jednega (1) volilnega moža.

c) oni III. razreda v volitvenem okraju in davkarskem okraju Gorica-okolica dne 27. septembra 1897. od 10 do 12 predpoludnem v poslopiju okrajnega glavarstva v Gorici jednega (1) volilnega moža.

Volilni možje III. razreda, ki izidejo tako za priredbenega in političnega okraja Gorica (dežela) bodo volili za komisijo dne 6. oktobra 1897. od 9 do 12 predpoludnem v poslopiju okrajnega glavarstva dva (2) ude in dva (2) namestnika.

C. kr. okrajno glavarstvo V Gorici, dne 31. avgusta 1897.

C. kr. dvorni svetovalec: Bosizio.

Listnena uredništva. — Dop. iz Dol. Vrtojbe, za današnji štev. prepozno prejeli — ni bilo več prostora. Prihodnje nekoliko okrajšamo. Pustite, naj se dop. še en teden veseli nekajenega uspeha svoje Filipike.

Društvene vesti.

Poziv! — In vendar! Tako smo vskliknili, ko smo večerj zjutraj prijeli glavarstveni odlok, s katerim se dovoljuje javna tombola v St. Petru. In vendar! tako smo vskliknili navdušeno iznenajeni!

Tombola bo: ni več oblastnih ovir! Na Tebi pa, častito slovensko občinstvo, samo na Tebi je, da se tombola tudi izvrši častno in slovenskemu imenu v ponos ne pa v — sramoto!

Pomni torej, da to bo prva slovenska javna tombola v goriski okolici. Upoštevajte to okolnost, je prijavi pripravljali odbor za tombolo, ki je odbor „Slovenske Zveze“ v St. Petru, pristojni denarni oblasti, da se bo razprodajalo 10.000 listkov po 20 kr.

Sicer se nam je s prav mnogih strani prigovarjalo, češ, da jih ne bomo razprodali niti 2000, kamoli 10.000, in da bo vsa slovenska tombola imeniten „fiasco“.

No, mi tega nismo verjeli nikdar in še sedaj menimo, da razprodamo vse srečke in če bi jih imeli še več, nego smo jih napravili. Da!

Naše slovensko ljudstvo tudi ob tej priliki pokaže prav sijajno, da se povsem zaveda preimčitnega katoliškega in narodnega pomena dveh slovenskih zavodov v Gorici: Alojzijevišča in Sloginih šol.

In ravno za ta dva zavoda, ki se združujeta skoraj izključno z dobrotnimi prispevki, je odmenjen čisti dobiček tombole. Če se torej slavno občinstvo z navdušenjem posluži dane prilike in pokupi vse srečke, pride zavodom prav izdatna pomoč, nar. pa in še drugim rodoljubom krepiča spodbuda, da bomo še večkrat in na raznih krajih prirejali tako rodoljubno-dobrotne igre.

Opozorjamo dalje, da bodo dobitki prve slovenske tombole v bližnji goriski okolici isti, kakor so bili po navadi dobitki goriske tombolo o Sv. Petru in Pavlu: 200 gld. in 100 gld. a. v., in da smo že naprosili slov. trgovce v Gorici, kakor tudi zanesljive možje v vseh okoliških vaseh, da bodo slavnemu občinstvu razprodajali srečke.

Še enkrat torej vabimo častito slovensko občinstvo, naj pokaže svojo plemenito narodno zavest dejanski, da bomo ob časih, ko bodo naši odposlanci v Ljubljani složni in edini na branitev naše narodne pravde, tudi mi okoličani in slov. meščani složni v plemeniti narodni težnji šempeterske tombolo.

ODBOR.

Dostavok. — Listke za tombolo prodajajo: A. Jeretič, G. Likar, A. Koren, Peter Drašček, Saunig & Dekleva, Ant. Kuštrin in naša tiskarna — vsi v Gorici.

(Slovenski primorski časopisi so naproseni, da ponatisnejo ta oklic).

Kolesarji! zdravo! — Klub slovenskih biciklistov „Ljubljana“ priredi dne 19. t. m., povodom praznovanja desetletnice svojega obstoja, I. narodno dirko, h kateri je vabljeno tudi naše društvo. — Kdor se hoče udeležiti dirke, naj se oglasi pri podpisanim odboru najdalje do 14. t. m., ki sprejema prijave k omenjeni dirki. — Poleg tega je splošna želja, da bi se udeležilo naše društvo korporativno te veselice in vabi se zatoorej č. gg. družstvene člane, da se oglasi vsak, kdor misli na to udeležbo, najdalje do 16. t. m. pri podpisanim odboru. Zdravo!

Odbor kolesarskega društva „Gorica“.

Ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Prvačini vabi k veselici, katero priredi na dvorišču gosp. Pahorja v nedeljo dne 12. septembra 1897. Vspored:

1. „Naprej zastava Slave“, godba.
 2. „Pozdrav“, 3. „Le pevaj ptičica“, mešan zbor.
 4. „Rabeljsko jezero“, S. Gregorčič, deklamacija.
 5. „Slavček spev“, možki zbor.
 6. „Kolumbovo jajce“, igra.
 7. „Žuzelinka“, godba.
 8. „Najlepša zvezda“, Ciril Vuga, deklamacija.
 9. „Triglav“, mešan zbor.
 10. „Vse za vero, dom, cesarja“, igra.
 11. „Za dom med bojni grom“, možki zbor.
 12. „Zrinjski Nikola“, godba.
- Ustopnina za osebo 30 kr. Sedeži 10 kr. Štirje srečni udeležniki dobé vsak po jedno darilo. Začetek točno ob 5. uri popoldne. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

10-letnica kluba slovenskih biciklistov „Ljubljana“ se bode vršila na slovesen način dne 18. in 19. septembra t. l. Povabili se bodo pri tej priliki v Ljubljano vsi slovenski klubi in vsa slovenska kolesarska društva. Ob jednem se otvori novo dirkališče pod Tivoljem, katero je zgrajeno po načrtu inženirja Tomšiča v Zagrebu. Dolgo bode dirkališče — 30 cm. od notranjega oboda — 400 m; široko 6, odnosno 8 m; polmer rede znaša 37 m; redo so vzdignene za 240 m. — Po leti bode prostor, kjer je dirkališče, služil tudi za razne igre, kakor lawn-tenis etc.; po znoji pa se misli napeljati voda v sredino in napraviti drsališče. (Gotovo se preseli potem našo narodno občinstvo na to drsališče. — Pomnoženi odbor za slavnost desetletnice ima vsak teden dvakrat permanentne seje in upa, da bode na ta način vse mogel pripraviti za dostojen vsprejem slovenskih gostov. Zlasti iz solčne Gorice in Primorskega sploh se nadejajo obilnih gostov, katerim že sedaj kličemo: Dobro došli v slovenski Ljubljani!

—soi—

Pevsko in bralno društvo na Opčinah vabi na veliko veselico, katero priredi v nedeljo dne 12. septembra 1897. na dvorišču g. Ivana Goriupca. Na veselici bode svirala veteranska godba pod vodstvom g. Majcena. Začetek točno ob 5. uri popoldne. Vstopnina: za veselico za osebo 30 kr. za udeležbo 15 kr. sedeži 10 kr. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor. Opozorja se slav. občinstvo, da se isti dan ob 4. uri popol. vrši dirka iz Opčine v Storje in nazaj, katero priredi „Kolesarski klub Sokol v Trstu“. Pri startu bode svirala tudi veteranska godba. V slučaju slabega vremena se bode veselica vršila 8 dnij pozneje.

Glasbena Matice v Ljubljani razpisuje službo učitelja za cello in klavir, ki bi prišel poučevati s prihodnjim solskim letom. Kompetentni morajo biti zmožni vsaj jednega izmej slovenskih jezikov. Prosje posljejo naj se predsedniku g. Franu Ravničarju.

„Slovensko pevsko društvo“ v Ptuj, uljudno naznanja vsem častitim gospodom poverjenikom, p. n. društvenikom in sl. slovenskemu občinstvu, da tekoče leto 1897. odpade namercavana velika pevška slavnost in sicer zaradi mnogih narodnih slavnosti, ki so se tako slovesno in častno vršile po Spodnjem Stajerskem in v obzled prepotrebne vseslovenskemu shodu, ki ga ravnokar stajajo in sklicujejo prvi slovenski rodoljubi na 14. sept. t. l. v belo Ljubljano.

Redni veliki zbor pa se skliče glasom § 15. društvenih pravil v sredini meseca oktobra t. l. v Ptuj.

Prihodnje leto 1898. se bode vršil gotovo veliki pevski zbor, za katerega je doležil odbor naslednje pesmi:

1. Hajdrič: „Jadransko morje“ možki zbor.
 2. Foerster: „Pozdrav“ mešani zbor.
 3. Bendl: „Križari na morji“, mešani zbor s spremljevanjem orkestra.
 5. „Domovini“, zložil S. Gregorčič, uglasbil Fr. S. Vilhar, novosti, možki zbor, od društva s častnim darilom nagrajena pesem.
 6. „Domovini“, zložil S. Gregorčič, uglasbil Pahor, novosti, mešani od društva obdarjen s častnim darilom.
- Vsaki izvršujoč družstvenik dobi v roke partituro v obliki velike osmerke za vsako gori navedenih in določenih pesmi.

Zajedno usojamo se p. n. č. gg. poverjenikom vpsolati prazne nabiralne pole za stare in nove družstvenike in nabiranje družstvenine za leto 1897; nabiralne pole naj se blagovoljivo vračati v zavikih, družstvenina pa s postnimi nakaznicami društvenemu odboru v Ptuj in sicer vsaj do 15. oktobra, da bode mogoče skleniti račun do glavnega zborna. Po vrnitvi in prejelji nabiralnih pol, oziroma družstvenine za leto 1897, doposljejo se častitim izvršujočim členom note določenih pesmi v partituro.

Iz krajev, kjer ni poverjenikov, naročajo lahko posamezni izvršujoči člani partiture naravnost pri odboru, ako posljejo naprej leto družstvenino.

V dolgih zinskih večerih naj se izvršujoči člani to je, čestiti pevci in pevke marljivo teš in vadijo, da bo prihodnji koncert veličasten in sijajen, njegov uspeh pa velik in mogočen.

Pripominjamo, da se od društva nagrajani pesmi „Domovini“ pred velikim pevskim zborom „Slov. pevskega društva“ v Ptuj ne smeja peči oziroma izvajati na nobeni javni narodni slavnosti.

Die Seide ist verbrannt!
sagen die Damen, wenn die betreffenden Kleidungsstücke sehr oft nach nur 2—3maligem Tragen Risse etc. in den Falten bekommen oder „wie Watte“ auseinandergehen; das ist aber kein zufälliges „Verbreiten“ der Rohseide! sondern dieselbe wird absichtlich, um die Seide dicker und billiger erscheinen zu machen, mit Zinn und Phosphorsilber überladen, die den Nerv des Rohseidenfadens zerfris. man nennt ein solches Färbemittel „Chargiren!“ — je mehr die Seide chargirt werden soll, durch desto mehr Zinn-Büder muss sie gezogen werden, um dieses Gift recht innig aufzusaugen zu können. Die gefärbte Seide — das edelste Gespinnst! hat also den Todeskeim schon in sich, die sie auf den Webstuhl kommt! — Die daraus gefertigten sogenannten Seidenstoffe müssen nach kurzem Gebrauch von Zunder reissen, je nachdem die Seide mehr oder weniger chargirt worden ist. — Die teure Robe (inkl. Macherohlen) ist total wertlos. — Master von meinen echten Seiden sende ihr umgehend. Die Stoffe werden porto- und zollfrei zugesandt.
G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.), Zülich. (9)

MATTONI-jev

GISSHÜBLER

jo najčistjši alkalni

KISLI VRELEK.

Poslano.*
Izjava.
Ker se trosi že od časa državnozbornskih volitev mej svet nerazsniha vsi, da sem podpisane o volitvi v veleposelstvu dal svoj glas našim nasprotnikom — Lahom, izjavljam tem potom, da je vse neuvonava laž in podlo natocevanje. Pozivljam torej vsacega, ki me tem načinom obrekuje, hoteč mi s tem škoditi bodisi na ugledu, čast ali karkorkoli, da nastopi tudi dokaz rosilca, sicer hom prisiljen nastopiti — čeravno nerad — proti vsakemu sodiljsko pot!

Rende, 7. septembra 1897.
Anton Vidličnik m. p.
veleposelst. v Rencah.

Glavovir se v dobrom stanju je na prodaj za 36 gld. Več pavo lastnik v Trstu via Stadion 19 I.

„Goriška ljudska posojilnica“, registrovano društvo z omejeno zavezo sklicuje

Občni zbor

na dan 19. septembra 1897.

ob 2. uri popoldne

v prostorih posojilnice, ulica Velturini h. šte. 9 z naslednjim dnevnim redom:

1. nakup hiše šte. 9. v ulici Velturini,
2. imenovanje odbornika-denarničarja in
3. sistemizovanje II. uradniškega mesta.

K obilni udeležbi vabi
Načelnistvo.

Otvorjenje gostilne!

Učenec za štacuno

z mešanim blagom v večjem slovenskem trgu se sprejme pod ugodnimi pogoji. Več pové upravnistvo. 244 3-1

Razglas.

Podpisano ravnateljstvo »Goriške ljudske posojilnice« v Gorici razpisuje mesto

drugega uradnika.

Ponudbam, katere se morajo nasloviti podpisane do 15. septembra t. l., je priložiti spričevala in dokazila sposobnosti.

Plača po dogovoru. — Nastop takojšen.

Ravnateljstvo

236 2-1 Goriške ljudske posojilnice.

Oglas.

Upravnistvo rudniške družbe »Bosna« v Sinjaku (pošta Jajce v Bosni) išče proti dobri plači

dva sposobna kotlarja,

katere razumejo izdelovanje navadnih kotlarskih rečij.

Pogoji so: ne nad 50 letna starost in popolna resnost. 237 3-1

Oglas.

Podpisano vodstvo c. kr. košarske šole na Žagi pri Boven priporoča svojo zalogo košaric in drugih tej stroki pripadajočih rečij. Blago dobro, a cene zmerne. Sprejema tudi naročila za razne izdelke.

Vodstvo c. kr. košarske šole na Žagi dne 24. avgusta 1897.

Voditelj: **Ig. Uršič.**

235 3-1

Vozniki v Gorici in z dežele, pozor!

Sedlar

Valentin Ferjančič

naznauja, da je odprl svojo

241

sedlarsko delavnico

v Gorici

v Vrtni ulici v hiši grofa Thurna nasproti odprtemu sadnemu trgu.

V svoji delavnici prodaja vse potrebščine za zasebnike, voznike, jahalce, torbice, kovčke itd., izdeluje navadne in najfinejše vprege in oprave za jahanje.

Priporoča se toplo svojim rojakom v Gorici in z dežele.

Hôtel-Pension „Obelisk“

8 km od Trsta, 15 minut od železniške postaje na Opčini oddaljen.

Visočina nad morjem 316 metrov.

Hôtel prve vrste.

50, od teh 40 najmoderneje na novo urejenih in 10 z ali brez oprave v najem oddajajočih sob. Jedilne, igralne in koncertne sobe, krasni razgled na Trst in jadransko morje; ugodno letovišče za tuje.

Najlepše in Trstu najbližje poletno bivališče, hladen zrak; 20.000 kvadratnih metrov veliki park; senčnati vrt; terase; veranda; švicarska hiša; kegljišče in druge zabavne igre.

Kedne in škropiljne (Wannen u. Douche) kopalni. Pošta; brzojav; telefon; (zveza z Trstom in Opčino št. 657). Izvršna kuhinja, dobro tu- in inozemsko vino, plzensko pivo. Priložnost za vožnjo v hiši.

Natančna postrežba; zmerne cene; za društva posebno ceneje uredba.

Za zinske goste posebne cene. Poselniki: **Josip Goljevšček** v Gorici. Vojka: **Anton Schein.** 239 4-1

Josip Goljevšček

Franc Jožefova cesta, GORICA, Corso Francesco Giuseppe. Odlikovana zaloga lesu; lastne žage in tovarna parket.

kupuje in prodaja:

Oblesani les, glavo-glavo, živ rob, tudeželske dilje; smrekove in mecesovne lesove iz korozke; žagane in rezane furnire; orehove, javorjeve, črnejšnje, bruske, bukove, jesenove, lipove, brestove, gahrove lesove; lesove za ladje, mostove, železnice, vozove, samokolnice, nosilnice; potni ročnike za lopate, sekiere in kladiva in za vsako stavbo potrebni les.

Les za kurjavo (drva), leseno voglje lastnega pridelka, premog in koks.

Odlikovana tvrnica za bukove in hrastove razne dilje (Friesbreteln) za podove (Böden) in drugih različnovrstnih parket.

Vsako naročilo se takoj izvrši. Kupuje vedno hrasov les (dob, Šteleche) za parkete. 230 4-1

Najlepše darilo!

Prešeren - Poezije, s sliko slavnega slovenskega pesnika. Vezanje je elegantno v usnji iz zlato obrezo. — Cena samo gl. 1- s poštnino gl. 1-05.

Jenko Simon, - Pesmi, 1. zvezek, s pesnikovo sliko in 9 drugih krasno risanih slik; vezanje je elegantno v usnji iz zlato obrezo. — Cena samo gl. 1- s poštnino gl. 1-05.

Drugi zvezek, ki bo obsegal do sedaj še ne izdane pesmi, izide v jeseni.

OTO FISCHER,

knjigotržnica v Ljubljani Kongresni trg.

S. 164 - 26 - 1 P. 57 (11)

Seznam blaga

trgovke

G. Ferd. Resberg

v Gorici.

Glavna zaloga:

v Kapucinski ulici št. 11 (stara cukrarna).

Podružnica: na Kornu št. 2

(Attensova palača).

Doslej imna v zalogi to-le blago:

Sladkor - kavo - riž - mast poper - sveča - olje - škrob - ječmen - kavino primeso - moko - gris - drobne in debele otrobe - turšico - zob - sol - moko za pitanje - kis - žveplo - cement - bakreni vitrijol itd. 169-1

V podružnici na Kornu prodaja tudi moko, otrobe, ovs, turšico itd.

Ivan Domicelj

trgovec z jedilnim blagom

v Korminu

na glavnem sadnem trgu (hiša hiša Pallova)

priporoča svojim rojakom

sladkor, kavo, riž, olje, kameno olje, moko, otrobe, vsakovrstne sveče iz Kopačeve tovarne, potem špirit vinski in domače žganje. Dalje prodaja vitrijol (modro galico) in pravo romansko trtno žveplo, narodne žveplenke.

Vse prodaja po tako zmeri ceni, da se ne boji tekmovalca (konkurence). 173

Starišem in varukom!

V 13 okraju Dunaja (Hietzing), slovenem po svojih vilah, stoji sredi velikega krasnega parka ob severovzhodnem bregu hinkskega grada.

Vzgojni zavod za dekleta

gg. dominikank 232 3 1

v Hakingu, Schlossberggasse 7.

Namenjen je vzgoji katoliških hčér srednjih in višjih stanov. Po svoji zdravni legi, po izvestnosti učnih in vzgojnih metod, po čvrsti, telesno in dušno izvršni mladini, ki je že izšla iz tega zavoda, zagotovljena je najboljša vzgoja.

Ljudska in mešanska šola v zavodu ima pravico javnosti. Gojenke, odrasle šolski dolžnosti, morajo se tu temeljiteje izobraževati v jeziku, v slovu, zemljepisju, zgodovini, risanju in slikanju, v godbi in finih ročnih delih, pa še v drugih predmetih, za katere kažejo posebno veselje in veliko zmožnost.

Na zahtevanje se pošiljajo prospekti.

Svoji k svojim!

Ambrož Furlan

trgovec

141

z jedilnim blagom

na tržaški cesti 4 v Gorici

priporoča kavo, riž, sladkor, moko, žito, otrobe, vse poljske in domače pridelke.

Postreže vedno in po zmeri ceni.

Vinarsko in sadjarsko društvo za Brda

s sedežem v Gorici, ulica Barzellini št. 20.

priporoča

po nizki ceni slavnemu občinstvu

svoja pristna brisška vina: rebulo, modro frankinjo in druga navadna črna vina, pridelke svojih članov.

Razposilja na vse kraje od 56 litrov naprej.

Uzorec vin pošilja na zahtevo.

V vsakem poštno oddajnem okraju, v vsakej fari in po potrebi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z dobrim in trajnim postranskim zaslužkom od nekoga, mnogo let obstoječega, avstrijskega podjetja prve vrste. Pismene penulbe pod „V. u. G.“ Gradec, poste restante 132

Trgovec z vinom na veliko

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 - GORICA - Via Giardino 3 12 Cl. priporoča

dalmatinsko vino iz Jelše in Šibenika,

potem

pristna bela in črna vina iz vipavskih, furlanskih, brisških in isterskih vinogradov.

Dostavlja na dom in razposilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce

Cene zmerne. Postržna poštna.

Veliki prazni sodovi

iz Srbije,

iz hrastovega lesa z železnimi obroči, od 2, 7, 20 30 do 70 hektov, 6-7 cm. debelosti v glavi, popolnoma zdravi, so na prodaj. Natančnejše poizvedbe, pri upravnistvu, ali v hiši na Franc Jožefovi cesti št. 9. pri g. I. Steru. 216 7 1 S. 78 3-1 P.

Fran Vašek

priporoča svojo 148 (Cl.)

goriško pivovarno

na Goriščeku - v Gorici - Piazza Catterini

Pivovarna je zlatno razširjena ter urejena po največji zahtevi. Kula pivo po češki, dunajski in bavarski navadi in uporablja le češki hmelj in moravski slad.

Priporoča se p. n. gostilničarjem in zasebnikom v Gorici, v Brdih in na Tolminskem.

Zaloga za Brda ima gosp. Peter Russian v Korminu in gosp. Gottfried Degenhart v Campolongo za Furlanski del železe.

Velesposlovanemu gosp. G. Piccoliju v Ljubljani

Kaj. ište priznanje

na II. n. enarodni farm. razstavi v Pragi 1896

London Pariz Ženeva 1892-1893.

Velesposlovanemu gosp. G. Piccoliju v Ljubljani

Štejem si v dolžnost vam naznaniti, da so je Vaša žolodčna tinktura izkazala kot uspešno delujoča ne le pri mnogih mojih župljanih, katerim sem isto priporočil, temveč tudi mene rešila zelo mučnih žolodčnih bolečin, katere sem l'pel skoro celih 9 let.

Znamevam se spoštovanjem 20 26 3

Anton Nikolich, župni upravitelj

Sv. Lucija (Schlattera) pri Albion, 8. nov. 1896.

Gospodu lekarju G. Piccoliju v Ljubljani.

Blagovolite mi takoj poslati po poštnem povzetju štiri dugete Vaše žolodčno tinkture, katere mi je dosedaj vedno pomagala.

Odličnim spoštovanjem udani

Josip Bottegario, župn. in dekan

Lijemout pri Bujali (Istra), 20. maja 1896.

Žolodčna tinktura lekarja Piccolija „pri anguju“ v Ljubljani se razposilja točno po poštnem povzetju. Cena 12 steklenic v skatuli 1 gl. 36 kr.; poštini zavitek z 70 steklenicami velja 6 gl. 50 kr. Poštno plača naročnik.

Anton Potatzky

v Raštelju št. 7 v Gorici

prodajalnica drobnega in nürnbergškega blaga

na drobno in na debelo.

Jedino 3, 26-7

in najcenejše kupovališče.

Posebna zaloga

za kupovalce in razprodajalce na deželi, za krošnjarje in cunjarje.

Največja zaloga

čevljarških, krojaških, pisarskih, popotovalnih in kadilnih potrebščin.

Zimska obuvala.

Vozički in stoli na kolesih za otroke.

Strune za godala.

Posebnost: Semena za zelenjavo in trave.

Prosim dobro paziti na naslov:

Na sredi Raštelja št. 7.

Tapetar 242 4-1

Franc Trampuž

s prodajo in izposodbo pohištva

se je preselil na Travnik št. 3, I. nadr.

Teodor Slabanja

srebrar v Gorici, ulica Morc. li št. 17.

Prporoča se prečistili duhovščini za izgotovljenje cerkvenih posol in orodij po največjem uzoru in najnižji ceni, kot: Monstrane, kelihov, svečnikov, itd. itd. Stare reči popravi ter jih v ognju posebere in pozlati. Da si pa zamorejo tudi bolj rečne cevke naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zporočenjen s tem, da jim je pripravljen pošiljati blago, ako ma potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa naročevalce sam lahko določi.

Strelovođe iz bakva v ognju pozlatene najbolje iznajibe, kakor tudi vsakovrstno enako popravo in pozlatenje priporoča tudi po najnižjih cenah. Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštnine franko! 16 (Cl.)

Na dež. jubil. razstavi odlikovan s srebr. drž. svetljinjo

Na lvovski razstavi s prvo ceno - srebrno svetljinjo

Tovarna uzornih telovadnih priprav

JOS. VINDYŠ-A,

v Pragi na Smihovu

(Praga-Smichov) Vinohradská ulice číslo 816.

se priporoča

k popolnemu uzornemu prirejevanju sokolskih in šolskih telovadnic

po najnovejših priznanjih in praktičnih sestavih.

V ta dokaz je na razpolago mnogo priporočnih sprisal domačih in inozemskih.

Zagotavlja jedno leto. Cene zelo zmerne, plačuje se pa na mesečne obroke po volji in zmožnosti.

Navadne priprave so vedno v zalogi.

Geniki, proračuni in načrti za popolne telovadnice pošilja na zahtevo brezplačno in poštnine prosto. 80, 52 21

Poprave izvršuje po najnižjih cenah.

Za neko večjo tovarno se išče spreten korespondent.

Zahteva se, da je kristijan, 23-26 let star, samec, popolnoma vešč nemškega in slovenskega jezika v besedi in v pismu, temeljito in splošno trgovinsko izobražen, stenograf, da ima lepo pisavo, veselje, pridnost in zmožnost za samostojno delovanje.

Pozneje pride lahko do potovanja.

Obširno izdelane ponudbe s fotografijami in prepisi spričeval pod M. D. 4026 naj se pošiljajo na Haasenstein & Vogler (Otto Maass), Dunaj, I. 238 2-1

Aug. Tschinkel na sinovi

e. in kr. dvor. zalozniki. 26 10 3

Najstarejša tvrdka kavinih surogatov v državi.

TOVARNE

v Lovosicah na Labi, na Dunaju, v Schönfeldu, na češ. sev. žel. in v LJUBLJANI.

Priporočamo naše splošno kakor solidne in izborne priznane izdelke

kavine surogate in figovo kavo

in med njimi zavoljo krepke dišave in velike izdatnosti posebno:

Tschinkel novi kaveni zdrob v okroglih skatulah. — **Tschinkel** nova kava v lesenih zabojčkih. — **Tschinkel** nova kavina moka v zapalnih skatulah.

Cenik na zahtevanje franko. Aug. Tschinkel na sinovi Ljubljana.

Kolesarji! Velika zaloga

šivalnih strojev in dvokoles se nahaja pri tvrdki

SAUNIG & DEKLEVA

v Nunski ulici št. 14-16 v Gorici. 1-6

Dvokolesa so iz raznih sistemov

in iz bambusa. Lastna mehanična delavnica za poprav-

ljanje in popliscanje z niklom.

POZOR!

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trčjeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. Škropilnice proti peronospori, poboljšani sestav Vermorelov.

Mlatilnice, mlinci za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav. (Te stiskalnice imajo skoro ono tlačno moč kakor hidravlične vodovodne preše).

Slamoreznice jako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice, za seno in slamo, ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

Ig. Heller na Dunaju II. Praterstrasse 49.

Ed ponarejanjem se je posebno treba varovati! Zastopniki se iščejo.

4 zlate, 18 srebrnih kolaju, 30 častnih in diplom priznanja.

Kwizdov

Korneuburški redilni prašek za živino.

Zdravstveno in dietetično sredstvo za konje, govedo in ovce.

Uporablja se že 13 let v mnogih hlevih, ako živin se žre, ako slabo prebavlja, dalje za zboljšanje mleka in pomnoženje istega pri kravah.

Cena: 1/2 skatulja 70 kr., 1/3 skatulje 35 kr.

Pristno le z gornjo varstveno